

TISDAG 23 maj 2023 | Vecka 21 | Nr 143 | Grundad 1843 | Pris 30 kr

KONTAKTA OSS! NA.SE 010-709 70 00

NA

20 ■ Kicki Nilsson

"Min 'ai-tvilling' skulle alltså låta som jag, se ut som jag, tycka, tänka och göra som jag skulle ha gjort. Men kan man verkligen lita på det? Kanske kommer den bli sin egen"

8 ■ Nyheter 11-åring förföljd av äldre elev - vågar inte gå till skolan

Hotet: "Jag ska ta ut din hjärna"

Fick rätt om arvet

Den 26 december 2020 avled Rolf Pegenius sambo Gun Häger. Förutom sorgen innebär förlusten också starten på en segdragen tvist om arvet. Efter mer än två år har han nu fått rätt. **SIDAN 4-6**

3 ■ Nyheter

Dömd för barnamord får vårdnad om 5-åring

1 i Del 2 ■ Länet

Blodbussen möter upp givarna

6-7 i Del 2 ■ Länet

Därför blev det ingen månbas i Pershyttan

11 ■ Omvärlden

Besked väntas från Trumps utmanare

FOTO: ROBEAN ANDERSSON

MARIEBERG GALLERIA
SHOPPING CENTER

SOMMAREVENT
PÅ MARIEBERG GALLERIA

27 MAJ KL. 11-17

Sommarinspiration från butikerna,
erbjödanden och festlig stämning!

SMASH
INTO PIECES
Akustisk live
kl. 12

Läs mer på marieberggalleria.se

Nyheter

4

NA Tisdag 23 maj 2023

Nyhetschef
Stellan Norén
019-15 50 78
stellan.noren@na.se

Redaktörer
Adam Söder
019-15 50 15
adam.soder@na.se

Stefan Ignell
019-15 54 13
stefan.ignell@na.se

Tipsa oss
dygnet runt!
Ring eller
skicka mejl.

Telefon: 019-15 50 55
E-post: nyhet@na.se

Följ NA på
Facebook, Twitter och
Instagram:

Facebook:
NA
Twitter: @NAPunktSE
Instagram:
@nerikesallehanda

SENASTE
NYTT ALLTID PÅ
WEBBEN

Rolf, 90, krävdes på miljonarvet efter Gun

ÖREBRO I december 2020 avled Rolf Pegenius sambo Gun Häger, och tillvaron förvandlades till bottenlös avgrund.

Men inte bara sorg och längtan har följt i spåren, utan också en juridisk knipa som kostat tid, kraft och pengar.

Nu mer än två år senare har Rolf äntligen fått rätt. Men om han skrivit under de arvsförfoganden som begravningsbyrån presenterade efter Guns död hade det fått ekonomiskt katastrofala konsekvenser.

I 25 år hann de vara livskamrater Gun och Rolf, och trots att nätet av vänner och bekanta alltid varit stort har

det varit skralt med familjemedlemmar:

– Vi hade ju inga barn Gun och jag, konstaterar 90-åri-

ge Rolf där han sitter hemma i den bostadsrättslägenheten han och Gun flyttade till för tolv år sedan.

Han berättar hur släktledet tunnats ut genom åren och hur det därför inte fanns någon självklar anhörig att be om hjälp när karusellen kring bouppteckningen drog igång.

– Men jag har haft Hans och jag är så tacksam över det. Jag vet inte hur jag skulle ha klarat mig utan honom.

Den där Hans heter Lindström i efternamn och finns vid Rolfs sida denna dag när NA hälsar på. Precis som han funnits där från den stund han insåg att Rolf hamnat i svårigheter:

– Min hustrus mamma var kusin med Gun, och genom åren har vi träffats då och då. Gun var gudmor åt min äldste son, så självklart har vi även lärt känna Rolf.

Vi backar tillbaka till den där novemberdagen 2021 då Hans slog en signal till Rolf

för att kolla läget. Visst hade han förväntat sig en nedstämd Rolf, men den röst som mötte honom var långt bortom sorgen och Hans satte sig därför i bilen för att köra de 20 milen hem till Rolf i Örebro:

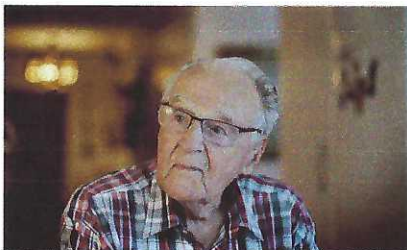
– Jag träffade en deprimerad Rolf som oroad sig över hur hans sista år skulle bli. Han berättade att han inte fått disponera sina tillgångar och han hade magrat markant.

Den här bilden på Gun Häger togs bara ett par veckor före hennes död i december 2020. I NA berättade hon om livsviljan och hoppet om en ljusare framtid efter pandemin.

"Jag har haft Hans och jag är så tacksam över det." Det konstaterar Rolf Pegenius efter att under de här åren ha fått hjälp av gode vännen Hans Lindström.

I mer än två år var Rolf Pegenius tillgångar spårade.

Med Hans hjälp löstes de akuta problemen inför advent och julhelgerna, och därefter blev Rolf ombedd att plocka fram underlag för att kunna ge Hans en bild av vad som hänt. När denna klarnade var det ett rejält trassel som uppenbarade sig.

– Jag tittade på pappren och såg att allt blivit fel, konstaterar Hans och syftar på den bouppteckning som gjorts av begravningsbyrån Götmars i Örebro.

Med hjälp av den detaljerade tidslinje Hans noggrant satt ihop pekar han på två saker:

– Till att börja med hade endast Gun registrerats som ägare av den bostadsrättslägenhet hon och Rolf flyttade till 2011. Det hade blivit en miss vid registreringen hos HSB, men som nu i efterhand kunde korrigeras.

Hans berättar att lägenheten i februari i år värderades till närmare två miljoner kronor (1 969 220 kronor), och han tillägger att det hela blir extra tokigt om man känner till historien. För det var ursprungligen Rolf som betalade hela köpeskillingen efter att ha sålt sitt hus, men som trots detta ville att han och Gun skulle äga lägenheten gemensamt.

– Så det fanns alltså ett upplåtelseavtal mellan Gun och Rolf, till förmån för Gun, konstaterar Hans.

Rolf ser bedrövad ut: – Jag tänkte ju på Gun. Om det skulle hända mig något.

Hans påpekar det beklagliga i hanteringen:

– Tänk om Götmars hade frågat Rolf om bakgrund och eventuella avtal, i stället för att enbart kontakta HSB?

■ Känner du igen dig i Rolfs historia?

■ Har även du eller en äldre anhörig drabbats på liknande sätt när det gäller begravningsbyråer eller testamentsgåvor till föreningar.

■ Mejla till familj@na.se eller skriv ett brev till NA, familjeredaktionen, Klostergatan 23, 701 92 Örebro.

Det andra stora utrops-tecknet handlar om ett gammalt testamente som i bouppteckningen plötsligt dök upp ur det blå.

Rolf berättar om upprinnelsen:

– Götmars letade fram ett testamente som jag inte hade en aning om att det fanns. Det hade skrivits för 40 år sedan, 1981 – innan Gun och jag träffades.

Äterigen hjälper Hans till att reda ut bakgrunden, och han berättar om hur Gun Häger i yngre dagar var gift med Anders Häger som avled i tidig ålder.

– De båda var goda vänner till paret som bildade Djurens vänner Örebro, och eftersom Gun och Anders saknade nära släktingar skrev de ett testamente till förmån för den nystartade föreningen. Denna förening är dock sedan år 2000 nedlagd och existerar inte längre.

Det är nu som det blir extra snurrigt i den här historien. Hans berättar hur Götmars i brist på Örebroförening istället kontaktade en representant för Djurens vänner på riksnivå – en person hemmahörande i en helt annan del av landet, och som till en början ställde sig frågande men snart blev intresserad av att låta Djurens vänner arva Gun Häger.

Och där fastnade alltihop. Med arvsförfarandehandlingar som Rolf inte ville underteckna eftersom de skulle innebära att han skulle behöva sälja sin lägenhet för att kunna ge pengar till Djurens vänner. En summa på drygt en miljon kronor (1 073 368 kronor). Allt medan klockan tickat och tiden gått. Det där sista en bristvara när man passerat 90-årsstrecket.

Hans poängterar att Gun var en ordningsam person och att testamentet från 1981 absolut inte var något som fallit i glömska hos henne:

– 2017 berättade hon för mig att hon och Rolf skrivit ett nytt testamente till förmån för Hjärt-Lungfonden. Detta efter att hon informerats om att Djurens vänner i Örebro var nedlagd. Båda testamentena gjordes hos Götmars, så Gun tyckte nog att det var utspelat och klart när det andra testamentet skrevs.

Hans är kritisk mot begravningsbyråns hantering, men ser ännu mer allvarligt på hur Djurens vänner representant valt att agera – ett handlande han beskriver som "bedrägligt".

– Personen har hävdat att Örebrosektionen fortfarande existerar, men utan att kunna visa några bevis på detta. Man har gjort anspråk på ett arv man inte haft med att göra, och gjort allt för att fördröja processen – nästan som att man väntat på att Rolf skulle hinna dö.

Så blev det nu inte. Istället fick Rolf helt nyligen rätt – efter mer än två års juridiskt krångel. Detta efter att Örebro tingsrätt utsett en oberoende bouppteckningsman som gått igenom alla turer.

I det 15 sidor långa beslutet står de efterlängta rader na att läsa:

"Boutredningsmannen beslutar att samtliga tillgångar och skulder ska tillskiftas Rolf Pegenius."

Hans betonar att han hela tiden varit fullkomligt övertygad om att Rolf i slutändan skulle få rätt:

– Det är mycket som blivit fel, men allt det här hade ju inte behövt ske om begravningsbyrån gjort sitt jobb. För sitt felaktiga arbete har man dessutom debiterat 80 000 kronor.

Hans förklarar hur Rolfs utgifter tyvärr inte stannar där. För efter att ha fått avslag på ansökan om rätts-

hjälp är det Rolf själv som måste betala kostnaden för boutredningsmannens arbete – en summa på närmare 100 000 kronor. Därtill tillkommer advokatkostnader.

Hans ruskar på huvudet åt situationen som han beskriver med ordet "surrealistisk".

– Rolf hade såväl hemförsäkring innehållande rätts-hjälp samt rätt till rättshjälp från staten. Men båda hänvisade till varandra trots att vi tog frågan till hovrätten. Det gör ont att se hur Rolf blivit behandlad. Rolf har varit den utsatte, men är den som får betala. Det är inte klokt. Man ska inte kunna göra så här mot gamla människor.

Därav deras beslut att nu dela med sig av Rolfs historia i NA, och till läsarna vill de skicka med två budskap varav det första handlar om att vara försiktig när det gäller testamentsgåvor till föreningar.

Hans förklarar varför:

– De flesta sköter sig nog bra, men säkert finns också ett mörkertal där ideella föreningar används för att komma åt pengar. Man pratar om olika sätt att lura gamla, och det här är ett sätt som måste uppmärksammas.

De båda vill också rikta fokus mot alla de äldre som saknar hjälp när det uppstår frågetecken kring arvsfrågor:

– Är man inte själv juridiskt bevandrad eller har närstående som är det – då är man rättslös. Tänk hur många som inte vågar göra annat än att skriva under en bouppteckning, framhåller Hans med skärpa i tonen.

För han är övertygad om att Rolfs historia inte ska ses som ett enstaka olycksfall i arbetet, knutet till en enda begravningsbyrå, utan att problematiken är mer övergripande än så:

– Det skulle krävas en genomlysning av hela begravningsbranschen.

Rolf då, hur har du klarat dig ekonomiskt den här tiden?

– Jag har fått hushålla med pengar. Min pension går in på mitt konto men räcker inte alltid till hyra, försäkringar och allt sånt. Det har varit jobbigt.

Han är förstas mycket glad och väldigt lättad över att det hela nu är över. Han låter blicken gå mot porträttet av Gun som står på hedersplats i vardagsrummet:

– Det är hemskt när man tänker efter. Jag undrar vad Gun hade sagt om alltihop.

Text
Heléne Berzelius
019-15 50 90
helene.berzelius@na.se

Foto
Robban Andersson
019-15 50 31
robban.andersson@na.se

Götmars: "Det blir oftare än man tror tragiska situationer"

ÖREBRO Man skulle önska att Rolf Pegenius historia vore av den ovanliga sorten.

Dock är det här med dödsbon och juridiskt trassel en kombination som Marcus Götmars möter lite för ofta i jobbet som vd på Götmars.

– Det blir oftare än man tror tragiska situationer, ofta på grund av att man i förväg inte sett över sin juridiska situation, säger han.

Visst är det ett problem att efterlevande hamnar i kläm – det är något Marcus Götmars instämmer helt och fullt i.

– Vanligast är till exempel i sambosammanhang, oklara testamenten och efterarvsituationer, konstaterar han.

Lösningen ser han däremot står att finna i ett långt tidigare skede än när arbetet med ett dödsbo drar igång:

– Att man får flytta från hus och hem är sånt som tyvärr händer emellanåt på grund av att man inte har koll på sitt läge. Egentligen har alla behov av att skriva ett testamente, även om man lever i den mest uppenbara situationen med två personer som är gifta och har gemensamma barn.

Av respekt för tystnadsplikt samt pågående efterspel har han svårt att uttala sig i detalj kring vissa av turerna kring Gun Hägers dödsbo, men han ser historien som ett lägligt tillfälle att rent allmänt uppmärksamma var och en att se över sina juridiska förberedelser inför döden:

– Många har en övertro på vad lagstiftningen fångar upp och att "det allmänna" löser det. Men man har ett stort eget ansvar att i god tid se över sin juridiska situation.

Hur kunde det bli så här tokigt för Rolf?

– Ett relativt vanligt pro-

blem i dödsbon är efterarv från tidigare avlidna makar och testamenten som ger utrymme för olika tolkningar. I detta fall ett 40 år gammalt testamente och ett dödsbo från 1980-talet.

Marcus Götmars förklarar att en begravningsbyrå kan ge råd samt hjälpa till att upprätta handlingar – men inte ändra i ett testamente eller ta andra juridiska beslut:

– Testamenten från en tidigare arvlätare förfogar man inte över. Utgångspunkten är testatorns vilja, och testator var i detta fallet en tidigare avliden make.

Så hans sista vilja gällde alltså fortfarande?

– Ja, Gun och Rolf hade inte möjlighet att ändra på förra makens testamente.

När det gäller testamentsgåvan till en numera nedlagd Örebroförening förklarar han Götmars beslut att kontakta riksföreningen så här:

– En inte ovanlig situation är att organisationer går ihop. Ytterst är det en testamentstolkningsfråga som vi inte ska ta ställning till, utan kalla de som kan göra anspråk på arv. Något som senare kan komma att prövas och få andra utgångar.

Det här med den felaktiga registreringen hos HSB då? Att Gun stod som ensam ägare till bostadsrätten. Borde ni ha dubbelkollat om det stämde?

– I detta fall grundar det sig i en felregistrering av bostadsrätten på HSB för 20 år sedan. Det skulle inte vara rimligt att vi ådrog dödsboet kostnader för att gå så djupt, utan det är något som ankommer på parterna i boet och deras ombud.

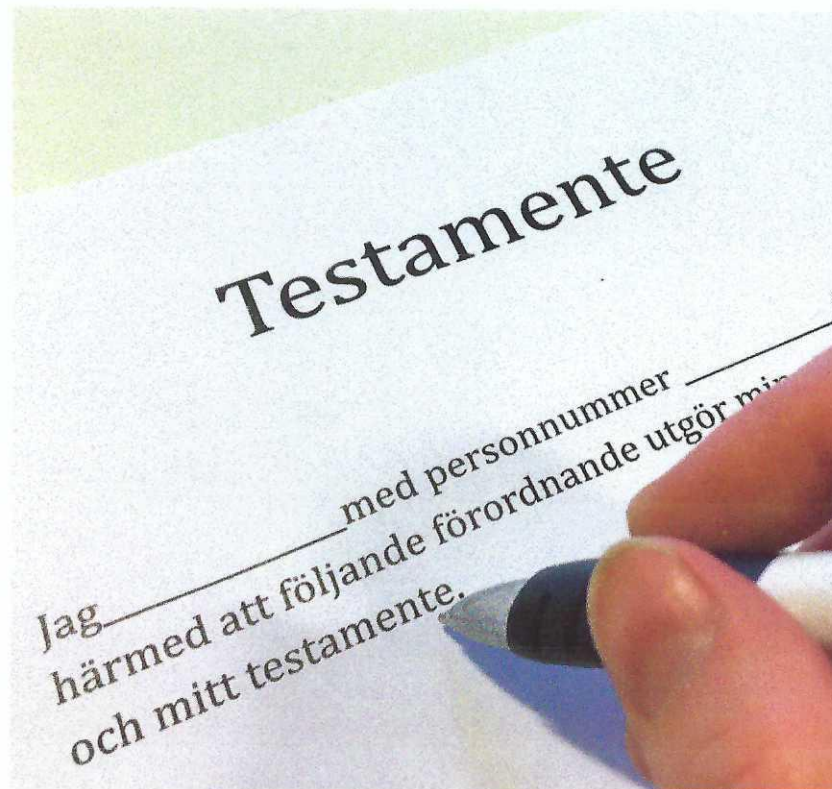
Att ha god koll på sina papper är alltså det grundläggande, men hur ska man veta att allt i slutändan blir rätt?

På den frågan vill Marcus Götmars komma med ett starkt råd:

– Dödsbodelägare skulle oftare behöva ta hjälp av ett juridiskt ombud, vilket vi också ofta rekommenderar.

Han betonar dock att Götmars arbete består av två delar: begravningsbyrå och juridisk byrå. När det gäller det juridiska arbetet delas även detta in i två typer av uppdrag, där det ena är att företräda en part som behöver juridisk hjälp – medan det andra handlar om att som neutral part handlägga ett dödsbo.

Och det var i rollen som

Marcus Götmars, vd och verksamhetsansvarig inom juridik hos Götmars begravningsbyrå, betonar vikten av att i god tid se över sin juridiska situation och att ha koll på alla papper.

Många har en övertro på vad lagstiftningen fångar upp och att 'det allmänna' löser det. Men man har ett stort eget ansvar att i god tid se över sin juridiska situation.

Marcus Götmars

det sistnämnda Götmars agerade när det gäller dödsboet efter Gun Häger.

– Vårt uppdrag var att handlägga dödsboet, som innebär en neutral roll i förhållande till dödsbodelägarerna.

Att det juridiska trasslet för Gun Hägers sambo Rolf Pegenius nu är över är därmed inget Götmars som neutral part kan kommentera.

– Vi har inte tagit del av boutredningsmannens beslut och ska heller inte recensera det. Beslutet har vunnit laga kraft, vilket är bra för Rolf. Juridiken är inte svart eller vitt, särskilt inte vad gäller testamentstolkning. Tydligast fastställda får man normalt efter ett domstolsavgörande.

Vad kan man själv som läsare göra för att i framtiden undvika liknande situation som den Rolf hamnade i?

– Förbered och se över den juridiska situationen – och om man hamnar i knipa: ta kompetent juridisk hjälp.

Heléne Berzelius

Djurens vänner: Tydligt testamente en förutsättning

ÖREBRO – Jag upplever att arvstviser kring testamentsgåvor, tack och lov, är ett mer ovanligt inslag.

Det konstaterar Peter Rimsby, som är kassör i Djurens vänner riksorganisation.

Hur kan en testamentsgåva till en lokal förening övergå

till riksföreningen om den lokala läggs ned? Det är en av de frågeställningar som uppstått efter de juridiska turerna kring Gun Hägers dödsbo.

På grund av ett pågående efterspel riktat mot Djurens vänner väljer föreningen att avstå kommentarer i ärendet, men rent allmänt för-

klarar kassör Peter Rimsby det så här:

– Vi ser det som att gåvor till en lokalförening är en gåva till den i dess egenskap av en lokalförening inom just Djurens vänner. I det fall en lokalförening läggs ner eller läggs vilande anser vi att framtida gåvor tillhör riksföreningen. Tanken är ju att vi arbetar för att le-

vandegöra en lokalförening, och att denna då får överta de gåvor som testamentarats till den upphörda eller vilande föreningen.

Han betonar att man inte ska känna oro kring testamentsgåvor till Djurens vänner:

– Absolut inte, vi arbetar för djurens bästa och genom ovanstående upplägg säker-

Tydliga testamenten är en förutsättning, och där hjälper vi gärna till om det skulle behövas.

ställer vi att testamenterade medel går till det som de är tänkta att göra – nämligen till djuren.

Har du någon tanke kring hur liknande situationer kan undvikas?

– Tydliga testamenten är en förutsättning, och där hjälper vi gärna till om det skulle behövas.

Heléne Berzelius